

PÍSEŇ 0689

Aj, slunce skvoucí, mocné nad nocí

Ženeva 1562

1. Aj, slun - ce skvou - cí, moc - né nad no - cí, se roz -
- sví - ti - lo, tmu za - pu - di - lo. Pro - to kaž - dý z nás v ten - to ran - ní
čas Bo - ha chval věč - né - ho ze všech skut - ků je - ho.

2. Ó Bože věčný, žes mě v čas noční
sám opatroval, k jitru dochoval,
chválím tě vděčně za to srdečně;
že jsem zdrav vstal zrána, ctím tě, svého Pána.
3. A prosím tebe, můj Otče z nebe,
v tento dnešní den buď mi přítomen
svou božskou mocí, chraň mě do noci,
bych tě v večerní čas ctil, Boha svého zas.

1780, 1877